

[Otto Jensen.]

Overenskomster forhandles der mig bekendt om for Tiden, men Forhandlingerne har ikke bragt noget Resultat endnu. Jeg gaar altsaa ud fra, at det ikke er Mening med det her foreliggende Forslag, hvis det bliver ophøjet til Lov, hvad jeg anbefaler, at forbyde Strejker og Lockouter hos disse enkeltstaaende Arbejdsgivere. Maaske vilde det være praktisk allerede nu ved denne Lov at sikre, at Uoverensstemmelser eller Strid om Arbejdsforholdene hos saadanne enkeltstaaende Arbejdsgivere inden for de samme Omraader, som der er Tale om i Lovforslaget, kan løses ved at henvise saadanne eventuelle Stridigheder til den Voldgiftsret, der her foreslaas nedsat, og at bestemme, at den i saadanne Tilfælde vil kunne træffe Afgørelse efter de Linier, hvorefter de Overenskomstforhold, der er nævnt i Lovforslaget, bliver ordnet. Spørgsmaalet er, saa vidt jeg forstaar, af ikke uvæsentlig Interesse for den Del af Landbrugets Arbejdere, som er beskæftiget hos Arbejdsgivere, de vel har Overenskomst med, men Arbejdsgivere, som dog ikke bindes af de Kendelser, der i Henhold til den her foreslaaede Bestemmelse maatte blive afsagt, fordi disse Arbejdsgivere ikke tilhører de paagældende Arbejdsgiverforeninger. Jeg vil henstille til den højtærede Statsminister at udtale sig om Muligheden for eventuelt at udvide Lovforslaget til at omfatte ogsaa de Forhold, jeg her har nævnt.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse i dette høje Ting.

Løje: I Modsætning til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Otto Jensen, er jeg af den Opfattelse, at det vilde have været en forhastet Ordning, om Forligsmandens Mæglingforslag var blevet ophøjet til Lov. Det er vist af overordentlig Vigtighed, at der ikke træffes forhastede Beslutninger, hverken paa dette eller paa andre Omraader, vi har jo allerede haft ikke saa faa forhastede Beslutninger — eller har det maaske været Mangel paa Beslutninger —, der har voldt mange megen Ulejlighed. Jeg tænker i denne Forbindelse paa dette, at man offentliggjorde Pristallet i Maj,

hvilket jo har givet Anledning til meget Besvær, ikke mindst for Regeringen, men ogsaa for mange andre. Jeg tænker ogsaa paa andre Beslutninger, der er truffet paa mere begrænsede Omraader, Beslutninger, der bl. a. medførte, at man herinde i København i høje Toner beklagede sig over, at man ligefrem led Nød, man fik ikke de nødvendige Levnedsmidler herind. Ogsaa disse Beslutninger maatte sættes ud af Kraft.

Selv om vi nu kan være uenige om mange Ting, kan vi dog vist alle være enige om, at det, at man træffer forhastede Beslutninger, der enten maa sættes ud af Kraft eller suspenderes for en kortere Tid, styrker ikke Forstaaelsen af, at de Beslutninger, der træffes, skal overholdes, det styrker ikke Forstaaelsen af, at det System, som vi er ført ind i, bør vi alle sammen underkaste os, selv om det volder os en Del Besvær ud fra den Tankegang og den Fremgangsmaade, vi tidligere har været indstillet paa. Nu er der imidlertid blevet Lejlighed til forskellige Overvejelser, og jeg vil gerne, inden jeg gaar videre, sige til det ærede Medlem Hr. Otto Jensen, at naar nu vi skulde bestræbe os paa, at der bliver truffet forstandige Beslutninger, truffet en upartisk Ordning, er det ikke paa sin Plads, at man indleder disse Forhandlinger her fra dette Sted med at give Voldgiftsretten, der dog skulde være upartisk, Dessiner om, hvilke Afgørelser der skal træffes. Det synes jeg er ved Siden af, og det kan ikke være i nogen Parts Interesse, at man fra den ene eller den anden Side prøver at gøre den Domstol, som man havde tænkt skulde være upartisk, til Part i Striden; selv om man maa forvente, at denne Domstol kommer til at bestaa af uvildige Mænd, der ikke retter sig efter, hvad der bliver sagt her, er det ikke tilfredsstillende, at man begynder Forhandlingerne paa en saadan Maade. Mere formaalstjenligt, forekommer det mig, vilde det være, om alle gode Kræfter arbejdede paa at opnaa et Resultat, som, saa vidt det er gør ligt, gør Ret og Skel til alle Sider. Men under disse Overvejelser maa vi jo se Sagen fra forskellige Synspunkter. Vi maa naturligvis bestræbe os paa, saa vidt det er gør ligt, at skaffe de Mennesker, der er tilsluttet disse forskellige Erhvervsgrupper, som er anført i Lovforslaget, rimelige Levevilkaar, men